

що за въ запасъ, и изидала въ една година всичко, което не било земено отъ ръцътъ имъ отъ събирателитъ на данъцитъ, и тъй постоянно ся е намървалъ въ безусловна зависимостъ отъ ежегодните щедрости на землята и благоприятното време. А ако землята нищо не дава, и ако времето ся окаже неблагоприятно, тогава нъма какво да правишъ ако ще и отъ гладъ да умръшь.

И тъй, хиляди отъ французкия народъ до минутата на събиранietо жътвата, всъка година ся намървали въ положението на играчътъ, който турналъ както своятъ животъ; така и животътъ на домашните си на карта, и който ся обязалъ, въ случай, че изгуби, да умори и себъ си и домашните си отъ гладъ. Въ случай, че спъчели, тогава на щастливия играч ся дава отсрочка и му ся позволява да биде уверенъ, че той нещо умръ отъ гладъ по рано отъ следующата година. Съ тъзи годишна отсрочка ся исчерпватъ всичките щастливи шанси, които можалъ да извлече французкия селянинъ — пролетаръ, изъ най близстителната пъчалба. И всъка година ся подновлявала сѫщата игра, съ сѫщите приятни шанси. Щешъ не щешъ, играешъ, до като та държатъ краката, и до като ти дѣйствувашъ ръцътъ.

Азъ съмъ говорилъ въ една отъ предишните глави за ажиотажътъ, който проникналъ въ народните маси, вслѣдствие отпущанието на малките асигнации, който постоянно ся колебали въ курсътъ си. Азъ съмъ представлявалъ връдните послѣдствия на този ажиотажъ, но пи-